

S KRAJA I S POČETKA

I

U medijskoj smetlarnici klebere se debelkošci,
umašćeni sujetama lipte čegrst i belaje,
takće sahat naopako, ritaju se neznabošci,
niko raba da upita kako krpi kraj sa krajem,
u medijskoj smetlarnici klebere se debelkošci.

Vidim lisce notornjake, kič-mahere i mamlaze,
usirenih žvala drobe, u žderanju obraz meze,
gledam gdeno blebetaju i demonski jezik plaze,
loču plesan katastrofe, očurdama pošast keze,
vidim lisce notornjake, kič-mahere i mamlaze.

Psina keru kosku daje da je ovaj mlavi sitno,
odgovore preispoljne glumataju i ne haju,
koščurina miče dalje preko zubâ — bog te pit'o,
tuđi li su ili naši, o, predugo ovde traju,
psina keru kosku daje da je ovaj mlavi sitno.

Nekima se i nesreća čini srećom, pravim rajem,
zdrava pamet, pomučena, na mahove posustaje,
ko za koga na ledini u promrzloj kobi haje,
o, domajo, grdna alo, dahćeš li još ili kraj je,
nekima se i nesreća čini srećom, pravim rajem.

U tamnini zaštićeni svedok briše fakt iz spisâ,
zelenaši i tajkuni nakrkanih podvoljaka,
svud plazulje kikutuše napumpanih drežde sisâ,
žabetine upuvnjače p'jane kano mila majka,
u tamnini zaštićeni svedok briše fakt iz spisâ.

II

Vonjâ, plopće ništavilo, ne poznaje prelest meru,
srpsko biće preko krsta utrobom se razjapilo,

na bilbordu reklamica: dajem veru za večeru,
u ogrisku mesečine — histerija i ludilo,
vonjâ, plopcê ništavilo, ne poznaje prelest meru.

Politička radodajka agenciju mržnje vodi,
dok mlatara, brklja proliv preko strvne jezičine,
patriotskim majstorima za posprdu lujka godi,
aman, frajla u fotelji mesi salo guzičine,
politička radodajka agenciju mržnje vodi.

I ne smeta baba-gici da narodu fore ciči,
to što nema zube spreda i na ženu što ne liči
zamenjuje torokanjem o biserju novog doba
kad će svako ponaosob njezin brabonj da isproba,
i ne smeta baba-gici da narodu fore ciči.

Nepismena voditeljka zamantava gledaoce,
ako joj se ko ne svidi, migom noge seče konce,
te-ve gosti udaraju i u zvona i praporce,
a publika — dovedena na šišanje kao ovce,
nepismena voditeljka zamantava gledaoce.

Raja sluša, ne veruje, u džepu ni pola kinte,
lud ministar, sve na rate, zalud peni: biće posla,
analitik za dolare preprodaje stare finte,
ankete su super-laža (k'o da niko nema nosa!),
raja sluša, ne veruje, u džepu ni pola kinte.

III

Grobni tajac čamom gudi poniženja i utuke,
sirotinjska suza će nam zajašiti i unuke,
muljâ onaj sa osmehom dok ti steže patrlj ruke,
ne tapši ga po ramenu — već te gleda sa okuke,
grobni tajac čamom gudi poniženja i utuke.

Oduvek je bilo da se veća riba manjom sladi,
kušasmo i *zmiju gladi, ispod nje se brzo vadi,*
al' i na to pripravan je onaj što nas sve zavadi,
amandman mu u topuzu, iz očiju svetlost vadi,
oduvek je bilo da se veća riba manjom sladi.

Nema šansu istinica rodoljubljem da se kadi,
a kamoli proleterčić, crn, na berzi da zaradi,
jer iz usta praznih gazda i zalogaj nulti vadi,
pa ti vidi ko o čijoj tu tintari sada radi,
nema šansu istinica rodoljubljem da se kadi.

Napušteno dete ćurlâ, to nasledi od svog oca,
neko otud, iza leđa, strelja mlade komandire,
eno predak siv iz trapa skida svoga pretka s koca,
iz mrčaje ubitačnom frekvencijom vest nadire,
napušteno dete ćurlâ, to nasledi od svog oca.

Izbeglička so se tanji u zaludnoj poputbini,
potrošeno vreme bleji, praznina se njime ači,
od vekova ni sekunda ne ostade postojbini,
na vešala Kain Avi labrnju će da zakači,
izbeglička so se tanji u zaludnoj poputbini.

IV

Smutno doba ni u stih se udenuti više ne da,
klipanderi kôku šmrču, balavice podriguju,
svako svakog sočimice popreko kroz nišan gleda,
jesi l' kome pomogao: u nedrima gajiš guju,
smutno doba ni u stih se udenuti više ne da.

Moloh daje naređenja sa drugoga kontinenta,
ovde kod nas ima dobrog u džapanju asistenta,
govorničkih mana čojci na brnjici nose letke
da doveka živećemo u promaji Hag-krletke,
Moloh daje naređenja sa drugoga kontinenta.

Nabudžena svetska pravda u krivdi se pretnjom stere,
raskrćmila prag u pragu, zagulila preko mere,
udvorica njojzi, eno, liže noge, gležanj pere,
ti joj glavu — na poljubac, ona namah mozak ždere,
nabudžena svetska pravda u krivdi se pretnjom stere.

Hipnotiše Orvel pastvu: niti uzmi, niti baci,
u skupštini jedan psuje, drugi medi, treći zeva,
blista tragikomedija na stranačkoj rujnoj faci,
ko u brk da lâne Džordžu da i za nj se potop sprema,
hipnotiše Orvel pastvu: niti uzmi, niti baci.

Crvotočja i glistine, buljorepci i uhode,
izduvine i matraci, guligusci i ketmani,
jajare i dobošari, akrepi i prelivode,
svi sipaju jod u otrov, oblizuju so na rani,
crvotočja i glistine, buljorepci i uhode.

V

Nije više k'o onomad da se čojstvo pesmom slavi,
estetika gmaznog lako estetiku lepog plàvi,
stanovniku na planeti tovar bombi je po glavi,
ako čuješ da je drukče, blàgo nama, odmah javi,
nije više k'o onomad da se čojstvo pesmom slavi.

Carski eglen car ne zbori, već odvajkad — dvorska luda,
ko se grešnim planom digne, bolno padne na kolena,
međ' ljudima uvek jedan od dvanaest bio Juda,
crno-belo u životu uči se još iz pelena,
carski eglen car ne zbori, već odvajkad — dvorska luda.

Kontinenti — sokaci su, okeani — žablje bare,
satelitska sovljaga hvata te na kućnom pragu,
ljudsko meso — trgovina, u oružju cvatu pare,
eksplozija planetice glavna vest je hudom vragu.
kontinenti — sokaci su, okeani — žablje bare.

Vaj, priteci, velji Bože, strahom dodaj radost sili,
da s jezika kaplja reči zavitla se bonom suncu,
da travčica zavičajna med' usnama psalm zacvili,
da žrtvena pesma s Tobom obasja nas na vrhuncu,
vaj, priteci, velji Bože, strahom dodaj radost sili.

Neka bude nepojamno, neka reči rascele se,
neka vrvež miliona svežih misli uzgiba se,
neka iz njih novi glasi probujaju i rode se,
neka pranje dušâ line za kajanje, oprost, zna se,
neka bude nepojamno, neka reči rascele se!